

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Petra Šuránka v právní věci žalobkyně: **Angels Solution & Services, s. r. o.**, sídlem Pod Pekárnami 161/7, Praha 9, zastoupené Mgr. Jiřím Oswaldem, advokátem, sídlem Bílkova 4, Praha 1, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, sídlem Kolářská 451/13, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2022, č. j. 6675/1.30/22-3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2024, č. j. 37 A 21/2024-34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Oblastní inspektorát práce pro Středočeský kraj rozhodnutím ze dne 1. 9. 2022 shledal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kterého se dopustila tím, že jako kontrolovaná osoba ani na opakovanou výzvu neposkytla vyžádané údaje a dokumenty vztahující se k předmětu kontroly zahájené u ní na pracovišti (ve skladovém areálu Amazon Logistic Prague, s. r. o., na adrese K Amazonu 235, Dobrovíz) dne 7. 7. 2021, čímž porušila povinnost

dle § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Za tento přestupek jí oblastní inspektorát práce uložil pokutu ve výši 100 000 Kč.

[2] Odvolání žalobkyně žalovaný zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

[3] Proti rozhodnutí o odvolání podala žalobkyně žalobu.

[4] Krajský soud konstatoval, že žalobní námitky jsou formulovány na hranici toho, co lze považovat za řádně uplatněný žalobní bod. Jakkoliv byl z žaloby zřejmý obecný nesouhlas s napadeným rozhodnutím žalovaného, žalobkyně své námitky vůči němu formulovala jako důvody nepřezkoumatelnosti. Těmto námitkám krajský soud nepřisvědčil, a žalobu proto jako nedůvodnou zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž uplatnila důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).

[6] Stěžovatelka namítala, že krajský soud nesprávně posoudil soulad postupu správního orgánu s právní úpravou a zásadami správního řízení a zákonnost rozhodnutí. Správní orgán stěžovatelku nadměrně administrativně zatěžoval, nepostupoval tak, aby ji zatěžoval jen v nezbytném rozsahu a obstaral si podklady přednostně s využitím evidence, do níž má přístup. Namísto toho, aby správní orgán postupoval při kontrole zdvořile a objasnil předmět kontroly a důvody požadavku předložit určité podklady, bylo zneužito vrchnostenské právo správního orgánu a stěžovatelce byla uložena pokuta. Dále stěžovatelka namítla, že soud nesprávně posoudil námitky týkající se porušení zákazu sebeobviňování.

[7] Stěžovatelka doplnila, že kontrola byla medializována, nestandardně proběhla krátce před volbami do Poslanecké sněmovny za účasti tehdejší ministryně práce a sociálních věcí a jejího poradce. Požadované podklady měly dle stěžovatelky sloužit ke kontrole jiného subjektu. Stěžovatelka má důvodné podezření, že požadované podklady mají sloužit k jejímu sebeobviňování.

[8] Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[9] **Žalovaný** se ve svém vyjádření ztotožnil s rozsudkem krajského soudu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná**.

[11] Nejvyšší správní soud musí připomenout, obdobně jako to učinil již krajský soud, že správní soudnictví ovládají zásady dispoziční a *vigilantibus iura*. Rozsah a hloubku přezkumu napadených aktů tedy určuje zásadně žalobce, resp. v řízení o kasační stížnosti stěžovatel, preciznost formulace námitek a argumentů k nim tak do značné míry předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Soud přezkoumává napadené rozhodnutí

pokračování

zásadně vzhledem k námitkám, které uplatnil žalobce, resp. stěžovatel. Námitky tak musí obsahovat konkrétní a individualizovaná skutková tvrzení ve vztahu k věci i k osobě žalobce, resp. stěžovatele, doprovázená konkrétní právní argumentací, z níž plyne, z jakých důvodů je namítána nezákonnost napadeného rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36, ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 As 117/2011-223, ze dne 30. 4. 2012, č. j. 4 As 5/2012-22, ze dne 27. 10. 2004, č. j. 4 Azs 149/2004-52, č. 488/2005 Sb. NSS, či rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58). Následkem nedostatečně konkrétní či povrchní námitky je projednání takové námitky soudem pouze v navrhovatelem vymezeném rozsahu.

[12] Uplatněné námitky musí zároveň reflektovat, který akt je napadán. Zatímco žalobou ke krajskému soudu je podle § 65 ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s. napadáno rozhodnutí žalovaného (zde rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce), kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě (§ 102 s. ř. s.). Důvody, které lze v žalobě, resp. v kasační stížnosti s úspěchem uplatnit, se musí upínat právě k rozhodnutí, jež je v dané fázi napadáno (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2006, č. j. 2 Afs 26/2005-114, ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 As 117/2011-223, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2003, č. j. 6 Ads 3/2003-73).

[13] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že námitky, jimiž stěžovatelka směřuje výlučně proti rozhodnutím správních orgánů, jsou dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelné, neboť se neopírají o důvody uvedené v § 103 s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS). Nepřijatelné jsou rovněž námitky, které stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohla (§ 104 odst. 4 *in fine* s. ř. s.).

[14] Proti rozsudku krajského soudu stěžovatelka vznáší námitku nesprávného posouzení právní otázky a postupu správních orgánů. Krajský soud ovšem vyšel z toho, že v žalobě stěžovatelka vytýká napadenému rozhodnutí žalovaného „pouze“ jeho nepřezkoumatelnost. Tuto otázku posoudil a dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovatelného je přezkoumatelné. Věcně rozhodnutí žalovaného s ohledem na uplatněné žalobní důvody nepřezkoumával, rovněž neposuzoval postup žalovaného.

[15] Za dané situace Nejvyšší správní soud nemůže než konstatovat, že rozsudek krajského soudu vytýkanými nedostatky netrpí. Jestliže se krajský soud s odkazem na důvody žaloby otázkou zákonnosti rozhodnutí žalovaného nezabýval, nemohl se při tom dopustit nesprávného posouzení právní otázky. Rovněž za situace, kdy (opět vázán žalobními body) neposuzoval postup žalovaného, nemohl jej posoudit chybně. Stěžovatelka v žalobním řízení nevznesla projednatelné námitky proti právnímu posouzení obsaženému v napadeném rozhodnutí žalovaného či proti řízení předcházejícímu toto rozhodnutí žalovaného. Nevytvořila tak pro věcný přezkum krajským soudem žádný prostor, a nemůže proto nyní s úspěchem namítat nesprávné posouzení těchto otázek krajským soudem.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost žalobkyně nedůvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první a odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobkyně (stěžovatelka) v soudním řízení úspěch neměla,

proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. dubna 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu